

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

I. Motivul emiterii actului normativ

1. Rolul și importanța psihologului în societate

Psihologia reprezintă studiul comportamentului uman, fiind o disciplină științifică autonomă, cu aplicații practice nelimitate în viața de zi cu zi, acoperind toate aspectele vieții. Profesia de psiholog este o profesie liberală, psihologul beneficiind de libertate de decizie și de inițiativă profesională, atribute ale independenței profesionale.

Știința psihologică se bazează pe studii și cercetări științifice pentru a înțelege creierul uman, memoria, învățarea și procesele mentale, astfel încât să poată aprofunda înțelegerea comportamentului uman în contexte sociale, culturale și lingvistice.

Psihologia ne ajută să înțelegem de ce interpretăm evenimentele, învățăm, luăm decizii și acționăm în maniera în care o facem, punând accent pe formarea și cunoașterea unor aspecte precum: dezvoltarea de-a lungul vieții, învățarea, motivațiile, experiențele, emoțiile, cogniția, comportamentul și atitudinile sociale, personalitatea etc.

Mai mult decât atât, psihologia urmărește să înțeleagă modul în care factorii biologici, comportamentali și sociali influențează sănătatea. Astfel, psihologii, în calitate de furnizori de servicii de sănătate comportamentală, joacă un rol major în înțelegerea modului în care factorii anterior menționați influențează sănătatea. Ei dispun de pregătirea, abilitățile și cunoștințele necesare pentru a înțelege modul în care procesele comportamentale și cognitive de bază (precum cogniția, emoția, motivația, dezvoltarea, personalitatea, interacțiunea socială și culturală) pot predispuce organismul la dezvoltarea unor disfuncții. De asemenea, psihologii sunt instruiți să identifice modul în care aceste funcții comportamentale și cognitive sunt alterate, factorii care contribuie la această alterare, inclusiv modalitatea în care pot fi diagnosticate și tratate aceste disfuncții.

Pe baza unei cunoașteri profunde a modului în care stilul de viață este influențat de factori biologici, procese mentale, relații și interacțiuni sociale, psihologii ajută oamenii să depășească diverse obstacole și contribuie la protejarea acestora de daune emoționale și fizice, consolidând totodată capacitatea mentală de a face față provocărilor societății moderne (cu titlu de exemplu, menționăm stresul de la locul de muncă, problemele din relații sau dificultățile financiare).

Așadar, psihologia are drept scop îmbunătățirea vieții oamenilor prin cercetarea sănătății mintale pentru a spori bunăstarea, o mai bună înțelegere a relațiilor pe care le formăm, dezvoltarea personală, lupta împotriva dependențelor, precum și comunicarea cu persoanele din jurul nostru și înțelegerea acestora, printre altele. Totodată, psihologia depășește sfera individuală și poate contribui la îmbunătățirea societății, influențând domenii precum educația, justiția, ocuparea forței de muncă, medicina și afacerile.

Psihologii au un rol esențial în susținerea sănătății și a stării de bine la nivel global, aceștia fiind pregătiți și calificați să utilizeze diverse tehnici psihologice, psihodiagnostice și psihoterapeutice care sprijină și influențează capacitatea indivizilor de a funcționa în medii și roluri variate.

Parte dintre psihologi desfășoară cercetări de bază, dezvoltând teorii și testându-le prin metode de cercetare riguroase care includ observația, experimentarea și analiza. Alți psihologi aplică cunoștințele științifice ale domeniului pentru a ajuta oameni, organizații și comunități să funcționeze mai bine.

De asemenea, precizăm faptul că astăzi, când legătura dintre minte și corp este pe deplin recunoscută, tot mai mulți psihologi colaborează cu alți profesioniști din domeniul sănătății, astfel încât să ofere servicii care să vizeze sănătatea integrală a persoanei.

Așadar, pe măsură ce lumea se confruntă cu crize fără precedent, contribuțiile psihologilor la diminuarea impactului fizic, emoțional și mental asupra indivizilor, grupurilor și comunităților sunt esențiale.

2. Descrierea situației actuale. Insuficienta reglementare a profesiei de psiholog în România, în raport de contextul social, educațional și profesional din prezent

În România, în prezent, dobândirea calității de psiholog, precum și organizarea și exercitarea profesiei de psiholog sunt reglementate, la nivelul legislației primare, de prevederile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România (denumită în continuare *Legea nr. 213/2004*), act normativ care a suferit modificări nesemnificative de la momentul adoptării sale și până în prezent.

De altfel, *Legea nr. 213/2004* reglementează și organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, organizația profesională, cu personalitate juridică, de drept privat, apolitică, autonomă și independentă, de interes public, cu patrimoniu și buget proprii, care are rolul de a reprezenta și de a ocroti la nivel național și internațional interesele profesionale ale psihologului român cu drept de liberă practică. Actuala reglementare a profesiei de psiholog în România este una desuetă, fiind adoptată cu mai mult de 20 de ani în urmă, într-un context social și profesional diferit, respectiv înaintea intrării României în Uniunea Europeană și înaintea implementării sistemului Bologna în pregătirea universitară a psihologilor, astfel încât la acest moment, actualul cadru de reglementare nu mai corespunde nici nevoilor reale ale comunității psihologilor și nici nevoilor beneficiarilor serviciilor psihologice.

De asemenea, de la momentul adoptării actualei reglementări și până în prezent, numărul psihologilor cu drept de liberă practică a cunoscut o creștere exponențială, în prezent, Colegiul Psihologilor din România având un număr de 35.784 membri.

Contextul social, educațional și profesional s-a schimbat radical în ultimii 20 de ani, iar legislația trebuie să reflecte aceste schimbări pentru a asigura prestarea unor servicii psihologice de calitate pentru toți cetățenii români.

Domeniul științei psihologiei a cunoscut o evoluție accelerată inclusiv prin apariția de noi aplicații ale serviciilor psihologice, multe dintre acestea regăsindu-se la intersecția cu alte domenii profesionale, dând naștere astfel unor specialități profesionale interdisciplinare.

Totodată, pe fondul efectelor pandemiei generate de virusul COVID-19 (dintre care menționăm, pe de o parte, izolarea socială cauzată de politicile de carantinare, restricțiile de călătorie, imposibilitatea de a-i vedea pe cei dragi și pe de altă parte insecuritatea profesională și financiară), care au reprezentat un factor de stres și anxietate (care în anumite cazuri s-au suprapus unor situații deja fragile) s-a observat o creștere semnificativă a numărului de persoane beneficiare ale serviciilor psihologice, în vederea gestionării impactului pe care pandemia l-a avut și continuă să îl aibă asupra acestora.

Sănătatea mintală este o prioritate europeană și națională (*Strategia Națională pentru Sănătate 2023 – 2030*, cuprinde direcția de acțiune Creșterea capacității de răspuns adecvat la problemele majore de sănătate mintală), fiind necesar un cadru legislativ actualizat și eficient inclusiv în domeniul psihologiei, care să răspundă provocărilor actuale și viitoare.

Pe de altă parte, s-a observat existența unor practici răspândite în ultimii ani prin care numeroase persoane, profitând de insuficienta reglementare și utilizând diverse titulaturi, prestează servicii psihologice în mod nelegal, fără să aibă pregătirea profesională necesară și fără să dețină atestarea eliberată de către Colegiul Psihologilor din România, cu afectarea în mod semnificativ a beneficiarilor unor astfel de servicii prestate nelegal.

Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România nu mai corespunde nevoilor societății actuale, prezentând numeroase insuficiențe și neconcordanțe, precum:

- *Legea nr. 213/2004* a fost redactată prin raportare la sistemul de educație universitară existent în România anterior implementării sistemului de studii universitare Bologna, cerințele de studii în vigoare astăzi nemaireflectând un nivel academic de pregătire corespunzător pentru dobândirea calității de psiholog.

Legea nr. 213/2004 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2004, iar ulterior, la data de 1 octombrie 2005 – data intrării în vigoare a Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, a fost introdus în România sistemul de studii universitare Bologna.

Prin urmare, astăzi, cerințele de studii universitare pentru dobândirea calității de psiholog trebuie să fie reglementate cu respectarea sistemului Bologna.

- insuficienta reglementare a serviciilor psihologice și a activităților profesionale interdisciplinare, în contextul apariției unor noi domenii aplicative ale științei psihologiei;
- insuficienta reglementare a formelor de exercitare a profesiei de psiholog, formele reglementate în prezent nemaicorespunzând contextului economic antreprenorial actual;
- reglementarea insuficientă, lacunară, a procedurii de atestare a dreptului de liberă practică de către organismul profesional reprezentat de către Colegiul Psihologilor din România;
- lipsa reglementării drepturilor beneficiarilor serviciilor psihologice;
- insuficienta reglementare a drepturilor și obligațiilor psihologului;
- insuficienta reglementare a condițiilor privind dobândirea, suspendarea și încetarea dreptului de liberă practică a profesiei de psiholog;
- insuficienta reglementare a atribuțiilor Colegiului Psihologilor din România;
- structura de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România nu mai corespunde nevoilor profesionale, sociale și economice actuale;
- structura și atribuțiile forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România nu au reușit întotdeauna să răspundă nevoilor profesiei - foruri de conducere cu atribuții care nu sunt sincronizate unele cu altele și cu o organizare care este insuficient de suplă (forurile de conducere au mulți membri, convocarea ședințelor acestor foruri fiind una inflexibilă și cronofagă, cu consecința apariției unor întârzieri în luarea unor decizii importante pentru profesie).

3. Prezentarea sintetică a proiectului de lege

Proiectul de Lege privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România asigură un cadru legislativ modern, în acord cu contextul educațional, social, profesional și economic actual, având drept scopuri principale asigurarea unui înalt nivel calitativ al serviciilor psihologice, asigurarea unei protecții ridicate a beneficiarilor serviciilor psihologice, precum și instituirea unor structuri de organizare și funcționare moderne ale Colegiului Psihologilor din România.

Principalele elemente de noutate aduse prin propunerea legislativă sunt următoarele:

- reglementarea expresă a principiilor fundamentale care guvernează exercitarea profesiei de psiholog, precum și exercitarea activităților specifice aferente specialităților profesionale interdisciplinare, respectiv principiul umanismului profesiei, principiul nediscriminării, principiul profesionalismului, principiul libertății contractuale, principiul păstrării secretului profesional;
- definirea noțiunii de "psiholog", respectiv titularul unei specializări de studii universitare în psihologie care deține dreptul de liberă practică și care desfășoară activități specifice profesiei de psiholog și servicii psihologice pentru sănătate, educație, muncă și organizații, conform competențelor profesionale specifice, potrivit specialităților profesionale, direcțiilor de supra-specializare și gradelor profesionale deținute;
- definirea clară a activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice pe care psihologul le poate presta, respectiv activități de psihodiagnostic, evaluare psihologică și intervenție psihologică, alături de activitățile de cercetare științifică și de activitățile de educație și formare profesională;
- reglementarea ariilor de activitate, a domeniilor generale de specializare (Sănătate, Muncă și organizații, Educație) și a subdomeniilor profesiei de psiholog, respectiv analiza comportamentală aplicată; consilierea psihologică; expertiza psihologică judiciară sau extrajudiciară; gerontopsihologia;

logopedia; neuropsihologia și reabilitarea cognitivă; psihologia artelor; psihologia clinică; psihologia cognitivă și neuroștiințele; psihologia comunitară; psihologia culturală și interculturală; psihologia cuplului și a familiei; psihologia economică; psihologia educației și a învățării; psihologie experimentală și analiza datelor; psihologia grupurilor; psihologia interacțiunii om - tehnologie; psihologia judiciară; psihologia limbajului și comunicării; psihologia mediului; psihologia militară și psihologia aplicată în domeniul securității; psihologia ocupațională, a muncii și organizațională; psihologia persoanelor cu cerințe speciale; psihologia personalității și a diferențelor individuale; psihologia relațiilor interpersonale; psihologia religiei și spiritualității; psihologia riscului și a luării deciziilor; psihologia sănătății și psihologia medicală; psihologie socială; psihologia sportului și a exercițiului fizic; psihologia transporturilor; psihologia vârstelor; psihooncologia; psihopedagogie specială; psihosexologia; psihoterapia; terapia ocupațională;

- definirea noțiunii de specialitate profesională (respectiv ramură de specialitate a psihologiei aplicate, care aparține unuia sau mai multor domenii generale de specializare și care constituie obiectul unor studii de specialitate); în acest sens, proiectul de lege definește atât specialitățile profesionale psihologice (specialități profesionale pentru exercitarea cărora poate obține dreptul de liberă practică doar titularul unei specializări de studii universitare în psihologie), cât și specialitățile profesionale interdisciplinare (respectiv psihoterapia, consilierea psihologică, psihopedagogia specială și terapia ocupațională), pentru exercitarea cărora pot dobândi dreptul de liberă practică atât titularii unei specializări de studii universitare în psihologie, cât și titularii unei specializări de studii universitare conexe psihologiei (calitatea de medic rezident, medic specialist sau medic primar în specialitatea medicală psihiatrie, precum și titularii unor studii universitare cu specializare în psihopedagogie specială, terapie ocupațională, asistență socială).

Așadar, propunerea legislativă reglementează, pentru prima dată, în mod distinct, noțiunile de "psiholog", "psihoterapeut", "consilier psihologic", "psihopedagog special" și "terapeut ocupațional".

- reglementarea în mod expres a drepturilor beneficiarilor serviciilor psihologice, respectiv: dreptul de a fi informat cu privire la statutul profesional al psihologului și la statutul juridic al formei sau al modalității prin care acesta își exercită profesia, inclusiv cu privire la dreptul de liberă practică și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică al acestuia; dreptul de a fi informat cu privire la serviciile psihologice de care poate beneficia; dreptul de a fi respectat și de a nu fi discriminat; dreptul de a-i fi folosite informațiile legate de viața privată exclusiv în scopul furnizării serviciilor psihologice; dreptul de a indica una sau mai multe persoane care să fie informate cu privire la faptul că este beneficiarul unor servicii psihologice, care sunt serviciile de care beneficiază și recomandările primite, care sunt diagnosticele sau rezultatele evaluării;
- reglementarea drepturilor membrilor Colegiului Psihologilor din România, respectiv: dreptul de a exercita profesia în formele sau modalitățile de exercitare, în condițiile prevăzute de lege; dreptul de a exercita profesia cu libertate de decizie și de inițiativă profesională, conform competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; dreptul de a i se recunoaște și respecta statutul profesional de către autoritățile și instituțiile publice; în exercitarea profesiei în calitate de salariat, dreptul de a i se recunoaște și respecta, de către angajator, independența profesională, precum și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; dreptul de a-și stabili în mod liber onorariul sau de a-și negocia în mod liber salariul pentru activitatea sa profesională, în funcție de complexitatea serviciilor prestate și de calificarea sa; dreptul de a acorda servicii psihologice cu titlu gratuit în cazuri umanitare ori de interes public general; dreptul de a opri furnizarea serviciilor psihologice și de a înceta contractul de prestare a serviciilor psihologice, cu respectarea condițiilor

contractuale; dreptul de a sesiza Colegiul Psihologilor din România pentru obținerea unui punct de vedere atunci când consideră că îi este încălcată independența profesională și statutul profesional; dreptul de a recomanda, atunci când apreciază necesar, ori consultul beneficiarului serviciilor psihologice de către un alt psiholog, într-o specialitate profesională adecvată cazului, ori un consult medical;

- reglementarea obligațiilor membrilor Colegiului Psihologilor din România, respectiv: obligația ca, în orice situație, să practice profesia cu bună credință, în limita competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; obligația de a respecta principiile fundamentale ale exercitării profesiei de psiholog prevăzute de lege; obligația de a exercita profesia într-una din formele sau modalitățile de exercitare a profesiei, în condițiile prevăzute de lege; obligația de a urma programele de formare profesională avizate sau recunoscute de către Colegiul Psihologilor din România; obligația de a respecta orice alte obligații reglementate prin Statutul profesiei de psiholog, prin Codul deontologic al profesiei de psiholog, precum și prin orice alte acte cu caracter normativ adoptate de către Colegiul Psihologilor din România;
- reglementarea unor standarde ridicate pentru accesul în profesia de psiholog, prin introducerea cerinței de studii la nivelul studiilor universitare de master, precum și a cerinței privind promovarea examenului pentru accesul în profesie. Astfel, proiectul de lege aliniază standardul de acces în profesie la practica existentă în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene și ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), precum și la recomandările Federației Europene a Asociațiilor de Psihologie (EFPA), inclusiv certificatul EuroPsy;
- reglementarea în mod expres a faptului că serviciile psihologice pot fi prestate doar de către persoanele autorizate de către Colegiul Psihologilor din România, în limitele competențelor deținute de către acestea, conform gradelor profesionale deținute;
- reglementarea faptului că profesia de psiholog și serviciile psihologice se exercită în acord cu principiile fundamentale ale profesiei de psiholog, precum și cu practicile validate științific sau recunoscute de către comunitatea profesională, științifică și academică;
- introducerea de standarde profesionale care să asigure un înalt nivel calitativ al actului psihologic;
- introducerea obligației privind formarea profesională continuă a membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- asigurarea unui cadru legal și organizatoric flexibil pentru prestarea serviciilor psihologice, prin diversificarea formelor și modalităților de exercitare a profesiei, cu păstrarea specificului de profesie liberală (de exemplu, suplimentar față de formele de exercitare reprezentate de cabinetele individuale de psihologie și societățile civile profesionale de psihologie, propunerea legislativă prevede și posibilitatea prestării serviciilor psihologice prin intermediul societății profesionale de psihologie cu răspundere limitată, precum și prin intermediul societăților de psihologie cu personalitate juridică înființate potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990);
- reglementarea organismului profesional - Colegiul Psihologilor din România, ca fiind organizația profesională cu personalitate juridică, de drept privat, de interes public, apolitică, autonomă și independentă, cu patrimoniu și buget propriu, unicul organism de autoreglementare, autorizare, control și supraveghere a exercitării profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare pe teritoriul României;

- modernizarea guvernancei în cadrul Colegiului Psihologilor din România prin reglementarea unor structuri de conducere suplă și operative, asigurând în același timp un grad ridicat de reprezentativitate a membrilor comunității profesionale, cu reglementarea detaliată a atribuțiilor fiecărui organ de conducere. Astfel, organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România prevăzute în proiectul de lege sunt Adunarea Generală, Consiliul Național, Biroul Executiv și Președintele Colegiului Psihologilor din România, organe de conducere cu atribuții distincte, clar delimitate. De asemenea, în coordonarea Consiliului Național, se constituie și funcționează Comisia de Deontologie, Comisia de Metodologie și comisiile de experți constituite ad-hoc, cele din urmă având rol consultativ, pentru sprijinirea activității organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea structurilor de organizare la nivel teritorial – filialele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, inclusiv reglementarea unor structuri de conducere suplă și operative ale acestora, cu enumerarea concretă a atribuțiilor fiecărui organ de conducere;
- reglementarea incompatibilităților derivate din calitatea de membru al organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale;
- reglementarea drepturilor și obligațiilor membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea procedurii privind atragerea răspunderii disciplinare a membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea unor detaliate dispoziții tranzitorii care să asigure respectarea drepturilor membrilor Colegiului Psihologilor din România privind continuarea parcursului profesional în contextul modificărilor aduse organizării și exercitării profesiei de psiholog prin proiectul de lege față de dispozițiile reglementării aflate în vigoare astăzi.

Nu în ultimul rând, este important de menționat faptul că, în prezent, în Parlamentul României există patru inițiative legislative (PL-x 431/2019, PL-x 528/2019, PL-x 560/2019 și PL-x 514/2023) având ca obiect reglementarea distinctă a profesiilor de psiholog, de psihoterapeut și de analist comportamental, iar acest proiect de lege are rolul de a unifica și înlocui toate aceste inițiative legislative anterioare.

II. Impactul socioeconomic

Proiectul de lege are un impact benefic atât pentru profesioniștii din domeniul psihologiei, dar mai ales pentru beneficiarii serviciilor psihologice.

Printre cele mai importante beneficii enumerăm următoarele:

- creșterea calității serviciilor psihologice inclusiv prin reducerea practicilor neprofesioniste și a cazurilor de prestare nelegală a serviciilor psihologice;
- cadrul de exercitare a serviciilor psihologice este unul diversificat, fiind reglementate mai multe forme și modalități de exercitare a profesiei, acordând flexibilitate de organizare profesioniștilor din domeniu;
- modernizarea guvernancei în cadrul Colegiului Psihologilor din România prin reglementarea unor structuri de conducere simplificate și operative, în acord cu bunele practici din administrația profesională europeană;
- o mai bună corelare a serviciilor din sfera serviciilor psihologice prin reglementarea accesului și exercitării profesiei și de către absolvenți din domenii conexe psihologiei, în contextul apariției unor specialități profesionale interdisciplinare.

De asemenea, pe termen lung, o legislație actualizată în domeniul psihologiei contribuie la reducerea costurilor generate de tratamentul afecțiunilor de sănătate mintală.

III. Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

Nu este cazul. Colegiul Psihologilor din România este o organizație de drept privat, de interes public, care se autofinanțează, neexistând un impact financiar asupra bugetului general consolidat.

IV. Impactul asupra sistemului juridic

Din perspectiva implicațiilor pe care adoptarea proiectului de lege le are asupra legislației în vigoare, se impun:

- abrogarea Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și a Hotărârii de Guvern nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România;
- abrogarea și, respectiv, modificarea parțială a unor acte normative subsecvente adoptate de către Colegiul Psihologilor din România (în special în zona de atestare a dreptului de liberă practică și în zona organizării și funcționării structurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România);
- modificarea Ordonanței de urgență nr. 83/2000 privind serviciile publice conexe actului medical și a actelor normative subsecvente (de exemplu Ordinul nr. 1992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical), din perspectiva actualizării specialităților profesionale și a specialităților profesionale interdisciplinare care se încadrează în categoria serviciilor de psihologie conexe actului medical.

Din perspectiva compatibilității proiectului de lege cu reglementările comunitare, la nivelul Uniunii Europene nu există o reglementare comună privind dobândirea și exercitarea profesiei de psiholog, fiecare stat membru având libertatea de a reglementa profesia de psiholog. Cu toate acestea, menționăm faptul că propunerea legislativă respectă reglementările europene indirect incidente, respectiv Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (transpusă în legislația națională prin Ordonanța de urgență nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene), precum și Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (transpusă în legislația națională prin Ordonanța de urgență nr. 109/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România).

Ulterior adoptării proiectului de lege, Colegiul Psihologilor din România va trebui să adopte actele normative interne subsecvente, dintre care le enumerăm pe cele mai importante, respectiv Statutul profesiei de psiholog, Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, Codul deontologic al profesiei de psiholog, Codul de procedură disciplinară și Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică.

V. Consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite

Prezentul proiect de lege s-a realizat cu consultarea membrilor Colegiului Psihologilor din România.

VI. Măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale

Nu este cazul.

Având în vedere cele arătate mai sus, vă supunem spre dezbatere și adoptare prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

KELEMEN HUNOR-UDMR

Bona Batorad-UDMR

Rodanu Bogdan

Ghigiu Alexandru

Solomon Adrian

PIRTEA HARIUEN

Hibai - PSD

PSD

PNL

**Tabel cu inițiatorii propunerii legislative
privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea
Colegiului Psihologilor din România**

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
	POLYANA HANGAN	USR	
	CORINA ATANASIU	USR	
	ECHER ADEIAN	USR	
	GIMA GEORGE	USR	
	GHEORGHIU ANDREI	USR	
	RIGMAN CIPRIAN	USR	
	COLIBAN ALLEN	USR	
	Florussi George	USR	
	Poraschirescu Ovidiu	USR	
	CRISTIAN BRIAN	USR	
	POPINCE STEFAN - IULIAN	USR	
	BULEARCA FELIX	USR	

Colegiului Psihologilor din România[illegible]